

דחל מדחלת על כל העולם



התפרסם עוד בהיותו בחו"ל. והתפרסם עוד יותר ברנע שהגיע ארצה. בקיצור — מאור גדול ואשרי העיניים שכך רואות. אז מה אני מגלה השבוע — פחות מ- שלושה חודשים מאז הגיע השוכב ארצה? כמוכן. יש לו כבר מאהבת. ישראלית, חתיכה, ואשתו של אחד, שאם הייתי מגלה

יש לי בשורה טובה לכל אוהבי ציון, ש- אולי התערערה אמונתם בעם הזה: קליטת העלייה מתקדמת בקצב יוצא מהכלל. כל מי

קליטת עלייה

לכם את שמו, הייתם מקבלים התקפת לב. כן, גם את שמו של **הבעל המקורן** אתם מכירים. הא, איך אפשר שלא להכיר אותו? ועוד אומרים שהוותיקים לא קולטים עלייה. ועוד איך הן קולטות.

שטוען שאיננו קולטים את העולים כהלכה, הוא סתם משמיץ ונלון. רוצים דוגמה? בבקשה: קחו למשל **ערך דה חדש** מסויים. איננו צריכה לנקוב ב- שמו. אתם מכירים את שמו כאילו לא היה עולה חדש, אלא ותיק שבוותיקים. שמו

הבן הוביל את אמו לחופה

לואושינגטון, כדי להתחתן שם. אבל הם לא התחתנו. בוואשינגטון הכירה גילדה צלם המשרת בצבא, בשם **טו והדג** — והתחתנה איתו במקום עם

ביום שישי האחרון הגיעה לארץ מי שעדיין יכולה להיחשב לאחת הפצצות הכבדות כאן, ומי שבשעתו גרמה לש- שונות ושמהות לא מרובות בלונדון ו- עדיין יפהפייה, ל- מרות ארבעים שנו- תיה. ועם מי ה- גיעה, אם לא עם בעלה החדש, ה- טרי, מספר 4 — שהוא בן 26, ב- דיוק בגילו של בנה הבכור?



גילדה דורן

ארנולד כשבנה בכורה מוליכה לחופה. ואם אתם חושבים שהשדה הזאת מקדישה את זמנה רק לנישואין וגירוי שין, אינכם אלא טועים. בזמן שהיא אהת בלבד — היא הספיקה להיות עו- רכת של פנית ילדים בתחנת טלוויזיה מקומית, ואחר כך מדריכת הסקי של ילדיו של **סרגנט שריור** — גיסם של האחים קנדי, לשעבר שגריר ארצות- הברית בפאריס, וראש חיל-השלום ה- אמריקאי. נראה על מה היא תחשוב עכשיו.

הראשון היה טייס אמריקאי שנהרג ב- מלחמה, השני לא את בנה הבכור. הבעל השני היה לא אחר מאשר **רוג'ר מור**, שאתם יכולים אפילו לראותו ב- טלוויזיה כגיבור סידרת סירטי המלאך. מספר שלוש היה עמי. מספר 4, דומה היה לרנע קט, עתיד להיות **ארנולד שפינדקר**, מזכיר שני בשגרירות ארצות- הברית בארץ. כבר נערכה אפילו מסי- בת אירוסין בוילה של המזכיר בהרצ- ליה, וכל המי ומי באו למסיבה כולל השגריר וואלוורת ברבור בכבודו ובעצמו. אחרי המסיבה, נסעו גילדה וארנולד

גים, ולנסות להיקבר באדמה כל עוד נפשם במ. אלא שהיה עוד ספיח לסצינה. כאשר הת- רחקו הזוגיים מרחק ביטחון אחד מהשני, פרץ לפתע איש-העסקים בצחוק רועם. "חשבתי לעצמי" גיחך אל בת-הזוג הצעירה שלו, "מה היא עושה עם אחד זקן כמוהו, וגזכרתי בבדיחה על אחת שחזרה הביתה ואמרה לבעלה: שמע, שמיל, שמעתי ב- מכולת שגבר יכול לשכב עם אשתו אפילו שלוש פעמים בלילה". מה, באמת, עונה הבעל. טוב, אני מוכן לנסות. בא הלילה, והגבר מנסה. סיכוב ראשון עולה בידו, ו-

גם, ולנסות להיקבר באדמה כל עוד נפשם במ. אלא שהיה עוד ספיח לסצינה. כאשר הת- רחקו הזוגיים מרחק ביטחון אחד מהשני, פרץ לפתע איש-העסקים בצחוק רועם. "חשבתי לעצמי" גיחך אל בת-הזוג הצעירה שלו, "מה היא עושה עם אחד זקן כמוהו, וגזכרתי בבדיחה על אחת שחזרה הביתה ואמרה לבעלה: שמע, שמיל, שמעתי ב- מכולת שגבר יכול לשכב עם אשתו אפילו שלוש פעמים בלילה". מה, באמת, עונה הבעל. טוב, אני מוכן לנסות. בא הלילה, והגבר מנסה. סיכוב ראשון עולה בידו, ו-

הרצינות משתלמת



שרה אדי

שרה אדי, שביום ראשון הקרוב אנוהו עומדים להפסיק אותה, היתה תמיד בחורה רצינית, בניגוד לדוגמניות צמרת אחרות. מהכספים שהרוויחה בדוגמנות, למשל, היא קנתה לעצמה דירה. מלבד עבודתה בדוגמנות, למשל, היא מנהלת בית-חרושת לשמלות. בקיצור — בחורה יעילה.

וכך גם בעסקי הלב. גם אלו היו אצלה תמיד רציניים, לא פרפריים. כשהיא יצאה בשעתו עם **ג'ון היימן**, מפיק הסרט בלומ- פילד — זה היה רציני מאוד, וכשהיא התחילה אחר-כך לצאת עם **ברנדי הנסון** — זה היה גם כן רציני. אלא שכנראה יותר רציני מאשר עם היימן. כי מברנדי הולכת לצאת חתונה. הם נוסעים ביום ראשון לנוורווגיה כדי להתחתן שם. שרה הכירה את הנסון, שהוא אחד הבעלים של מועדון טיפאניס, לפני שנה — ומאז זה פרח. המיועד, רווק בלונדי בן 33, חובב ספורט הצליחה, הוא כנראה לא פחות רציני מ- שרה: כדי להוכיח את רצינותו, הוא קנה לה טבעת יהלום בן שלושה קאראט. למע- מים, תצחקו תצחקו, הרצינות משתלמת.

פגישה בניו-יורק

מה שקרה השבוע בניו-יורק, מנוגד לכל חוקי הסטאטיסטיקה. אבל עובדה — זה קרה.

פוסע לו זוג ישראלי לאורך השדרה ה- חמישית — שזה בערך כמו דיזנגוף שלנו, יסלח לי האל החנון על ההשוואה הנלר- זה — מלהג בדא והא, ומוזן עיניו בחלור- נות-הראות מעוררי-התיאבון. בני-הזוג היו עורכת-דין צעירה, הו- איש-עסקים ידוע מאוד. הוא — שווי. היא — לא. מכאן אתם כבר ודאי מסיקים בעצמכם, שהוא והיא הינם פיל ופילגשו (מה בעצם הזכר של פילגשו), שהגיעו לניו-יורק בהסתה, כדי לבלות שם בביטחה.

איוה ביטחה, מה ביטחה. את מי לפתע, רואות עיניהם הנדהמות, מתקדם ממש מר- לם — אם לא זוג ישראלי אחר, רחמנא ליצלן? ואיוה זוג **היא** — עורכת-דין מהידועות בארץ. אין קורא עיתונים שאינו מכיר את שמה. הו- לא פחות ולא יותר, אלא זה שהיה בשעתו אישיות בכירה ביותר — שימו לב, ביותר — במנגנון ה- ממשלתי. וגם היום הוא עדיין אישיות די ידועה.

ואיננו צריכה להסביר לכם, שגם הזוג שמנגד נמצא במצבו של הזוג הראשון. ה- גברת — גרושה. הגבר — נשוי, וגם הם הגיעו לניו-יורק למצוא קצת אלמוניות ב- קרב מיליונית. נו, לך תסמון על הסטאטיס- טיקה. טוב, מאחר שכל הארבעה הכירו זה את זה את זה את זה, לא נותרה בידיהם ה- ברירה אלא לחייך בנימוס חיוור לכל הכיוו-

פגז אחרון התפוצץ ונדק

התוכנית בימות ובימים, המשודרת בקול- ישראל בכל צהרי יום שבת, איננה בדיק- המקום בו אתה מצפה לשמוע רעמים ו- ברקים. זוהי תוכנית שלונה צימחונייה, ה- מתנהלת על מי מנוחות, ושנועדה לעזור לעיכוב שליו בשעת רגיעה זו.

שמום כן נהמו מאזיני התוכנית, בשבת האחרונה, לשמוע התקפה מוחצת שדוגמתה לא שמעו אף בתוכניות מסעירות יותר: "באותו ערב קולקו בהיכל-התרבות", קבע העורך **אברהם עוז**, "מצאה הנהלתו של ההיכל, מכל הזוועות, לפסול דווקא את שירי המחזמר **שיער**, בהמשך התקפתו, עלה עוד על הנהלת ההיכל גם בגלל החלטתה לפסול את יוהנס פסיון של באך — אולי בגלל השמועה שגונבה לאזוניה, כי לאחרונה פור- סם באנגליה מחקר שגילה, כי ישו היה הומו. הייתכן שמישהו, בהיכל, החליט שלא לטמא את הבמה הנכבדה בסטייתו את אותה במה עצמה — שנשאה על גבה את נשיאות מפלגת העבודה בכבודה ובעצמה?"

אחדים מהמאזינים הנדהמים ודאי תמהו, כיצד תגיב הנהלת קול-ישראל על התקפתו חסרת התקדים של העורך. הם יכלו לחסוך לעצמם זאגה. היתה זו תוכניתו האחרונה של עוז, העוזב את קול-ישראל כדי ללמד באוניברסיטה. בהזדמנות האחרונה שעמדה לרשותו, הרביץ האיש פגז. פגז ראשון — ואחרון.